
PER SI LES MOSQUES

Si cerqueu informació sobre qualsevol llibre a www.amazon.com, segur que no us sentireu decebuts. N'hi ha per dar i per vendre. Hi trobareu opinions d'altres lectors o les ressenyes que en van publicar els diaris. Així mateix, si us ve de gust, podreu encetar-hi un fòrum. Però si us hi fixeu bé, veureu que hi ha un apartat si més no curiós. Encapçalat amb la frase “customers who bought items like this also bought”, suggereix al possible comprador altres títols que podrien interessar-li per afinitats temàtiques o estilístiques amb el llibre en qüestió.

Doncs bé, posats a fer l'exercici a la inversa, permeteu-me que us recomani una novel·la per a aquest estiu que ja s'acaba. Si us agrada una prosa farcida de giragonses —això sí, sense anar en detriment de la fluïdesa— que de tant en tant recorda la ploma de Javier Marías, amb pinzellades d'un llenguatge poètic que embelleix la narració, encara que sigui per parlar d'un tema (en principi) tan prosaic com la boxa, tal com va fer Alessandro Baricco a *City*, amb assassinat inclòs i una dosi d'intriga final, llavors, en aquest cas, hauríeu de llegir *Mosques* (Pagès editors), del periodista i escriptor Jordi Cervera.

Mosques, no obstant això, és molt més. Guanyadora del XIV Premi Ferran Canyameres 2005, a més de ser considerada la millor novel·la negra en català del mateix any per Brigada 21 i pels lectors de la llibreria Negra y Criminal, aquesta primera incursió del reusenc en el gènere suposa, també, una dissecció de la psicologia dels personatges que hi apareixen. Potser és per això que el crim no es produeix fins a les acaballes de la novel·la. No en va Cervera dedica tres quartes parts del llibre a bastir-ne els fonaments. A partir de dues històries paral·leles que es van alternant, el lector es familiaritza amb els personatges i les seves aspiracions. Per una banda hi surten Sebastià Garriga, l'alcalde d'un poble del Camp de Tarragona; Joan Vidal, pagès i amic de l'alcalde; i Albert Vallmitjana, un fotògraf de prestigi que, juntament amb la seva dona, Anna Ballester, compra una casa a l'esmentada població per fugir de la gran ciutat. Per altra banda coneixem el boxador Jo Molins en plena acció, durant el combat en què es pot convertir en el nou campió d'Espanya dels pesos pesants. I per descomptat, enmig de tot plegat, també comptem amb la presència intermitent de les mosques que donen títol a la novel·la. Unes bestioles que, a banda d'enutjar els personatges, compleixen una funció simbòlica ja que el narrador les qualifica de “missatgeres del desastre,

senyals alades de la misèria, topònims mòbils del camí de l'angúnia, de la ruta final de la mort" (pàg. 155). Els insectes semblen ser, doncs, l'únic nexa entre les dues línies argumentals de la novel·la. Tot i això, cap a la meitat del llibre, veurem que totes dues hi conflueixen. O millor dit, topen l'una amb l'altra. I de resultes d'aquest xoc, en sorgeix el conflicte. Es crea un triangle amorós, els fets es desencadenen de forma inevitable i, finalment, s'esdevé la tragèdia.

Mosques és, sens dubte, un llibre a tenir en compte. Però no l'únic. Recentment, Jordi Cervera n'ha publicat quatre més. Sense moure'ns de l'àmbit narratiu, per exemple, tenim un altre triangle, *El triangle blau* (Cossetània edicions), "la història d'unes passions furioses". En canvi, si us estimeu més la poesia, hi ha diverses opcions. *Talaiot* i *Rentadora* (ambdós a Edicions del Salobre) i *Metrònom* (Cossetània) són els títols dels seus darrers poemaris. Sense oblidar, per cert, que aviat sortirà *Tanta xerrameca cansa* (Pagès editors), l'obra amb què va obtenir el Premi Benet Ribas 2006. Com veieu, l'oferta és àmplia. Ara la decisió és vostra. Trieu el que trieu, però, estic segur que en gaudireu. I és que Cervera és un autor de qualitat que cal seguir de prop.

ÒSCAR PALAZÓN

Publicat al diari *El Punt* el 25 de setembre de 2006